

[Statsministeren.]

om Afskedigelse af Arbejdere, som uden antagelig Grund forsømmer deres Arbejde. Det fremgaar af Dekretet, at Regelen hidtil har været, at en Arbejder først kunde afskediges for ubegrundet Udeblivelse fra Arbejdet, naar Forsømmelsen i alt udgjorde 3 Dage om Maaneden, men efter de nye Dekretbestemmelser kan Arbejderen eller Funktionæren afskediges, naar han blot een Dag udebliver fra Arbejdspladsen uden antagelig Grund, og den, som afskediges ifølge disse nye Bestemmelser, falder ind under Loven vedrørende Produktionens Desorganisation, og som Følge heraf kan han kun opnaa Genansættelse efter mindst 6 Maaneders Forløb. Ved en eventuel Genansættelse er den paagældende Industribedrift, som antager ham, forpligtet til at forlange en Redegørelse for Grunden til Afskedigelsen fra den tidligere Plads, og en Ansættelse uden Fremlæggelse af en saadan Redegørelse vil medføre meget alvorligt Strafansvar for den paagældende Industrileder.

Bladet, hvori Dekretet findes — et Blad, der hedder „Pravda“ —, bringer en yderligere Meddelelse om Dekretet og siger, at det skal tjene til at udvide Fabrikledelsens Funktioner, idet Arbejdernes Forsyning med Levnedsmidler samtidig underlægges Ledelsen. Tidligere var Forholdene saadan, at en Arbejder eller Funktionær, som uden gyldig Grund udeblev fra Arbejdet eller kun arbejdede en ganske kort Tid i en Virksomhed, kunde i Maanedsvis forskaaffe sig Levnedsmidler og Industrivarer, men ved Nyordningen vil Kortene til Levnedsmidler, som skal lyde paa Navn, straks blive inddraget ved Afskedigelsen, og, siger Bladet, disse nye Bestemmelser giver Arbejdsledelsen et meget kraftigt Mittel i Hænde til at modvirke Arbejdernes Omyvandring og Arbejdsforsømmelse.

Dette Dekret er udstedt den 15. November i Moskva. Her tror jeg, man i Modsætning til, hvad Tilfældet er i Grønland, kan tale om Tvang, Undertrykkelse, Forfølgelse og Sult for dem, der ikke nøje følger Dekretets Bestemmelser. Maaske er det nødvendigt i Rusland, derom kan jeg ikke have nogen Mening, men det er ikke nødvendigt i Grønland, og derfor sker det heller ikke, og Dekretet har i hvert Fald intet at gøre med Frihed og Selvstyre.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Det ærede Medlem Hr. Krag fremførte i sin anden Ordførertale i Aftes en Række lokale Krav, som jeg gætter er

opsamlet paa det ærede Medlems sidste Valgturné i hans Valgkreds. Kravene angaar Thorsmindeslusen, Forholdene ved Hvide Sande og Høfderne ved Trans.

Hvad Sejladsforholdene ved Thorsmindeslusen angaar, maa jeg erindre om, at Slusen vel er færdig og taget i Brug for et Aars Tid siden, men Forholdene er, som ved den Slags Arbejder ude i Vesterhavet, stadig i nogen Tid under Observation, og man vil selvfølgelig søge at gøre Forholdene for Fiskerne saa tilfredsstillende som muligt under Hensyn til, hvad der jo maa erindres, at Slusen i første Række skal tjene Landbrugets Interesser, saaledes at Udløbets Sejlbarhed i nogen Grad er afhængig af den Ud- og Indstrømning, som af Hensyn til Landbruget kan og skal ske gennem Slusen.

Ved Hvide Sande er det, som bekendt, Meningen at bygge en formelig Havn i Slusebassinet til Brug for Fiskerne, og 225 000 Kr. søges i den Anledning paa Finansloven. Den Arbejdsplan til Mildnelse af Arbejdsløsheden, som jeg om kort Tid haaber at kunne forelægge for Finansudvalget, gaar i øvrigt bl. a. ud paa, at dette Arbejde paabegyndes allerede i indeværende Finansaar, altsaa saa snart som muligt. Naar denne Havn er bygget, skulde Forholdene allerede næste Efteraar være saa gode som tilsigtet for Fiskerne, og det ærede Medlems Krav om under disse Omstændigheder at anvende et betydeligt Beløb til midlertidig at foretage en Udgravning andetsteds i Bassinet, en Udgravning, som maaske atter maa udfyldes, naar Havnen er færdig, skønnes ikke rimeligt, og dette har Ministeriet afslaaet.

Den af det ærede Medlem omtalte faste Fyrlinie har man ikke kunnet gaa med til i den ønskede Form, idet man har frygtet for, at saadan Fyrlinie med et stærkt, hvidtlysende Fyr skal vildlede mindre stedkendte Skibs- og Baadførere og blive opfattet som en sikker Sejllinie til Kanalen over inderste Revle, hvad den, som Forholdene er, ikke kan være. Dette Forhold er imidlertid allerede for nogen Tid siden ordnet tilfredsstillende ved, at man har fjernet Blændingen ud mod Søen af en af de paa Slusedæmningen anbragte Vejlamper, saaledes at denne Lampe nu viser hvidt Lys ud mod Søen og derved har skabt den ønskede mere lokale Vejledning. Naar de fra Søen kommende Baade holder dette Lys midt imellem Molefyrenes grønne og røde Lys, vil de kunne være sikre paa at være midt i Sejlløbet gennem den ydre Kanalmunding.